

Plavi ?uperak

Miroslav Anti?

Download now

Read Online →

Plavi ?uperak

Miroslav Anti?

Plavi ?uperak Miroslav Anti?
Nezaboravna knjiga o lepoti mladosti...

Plavi ?uperak Details

Date : Published 2009 by Stylos (first published January 1st 1989)
ISBN : 9788674734902
Author : Miroslav Anti?
Format : Paperback
Genre : Poetry, Childrens, Classics, European Literature, Serbian Literature

 [Download Plavi ?uperak ...pdf](#)

 [Read Online Plavi ?uperak ...pdf](#)

Download and Read Free Online Plavi ?uperak Miroslav Anti?

From Reader Review Plavi ?uperak for online ebook

Dragica says

Vesela zbirka pou?nih pjesama, pjesama koje razvesele ?ovjeka bilo kojeg starosnog doba :)

Džana says

"Samo ja znam:
nikada više,
nikada više,
ne?emo se uhvatiti za ruke
ni hodati od ugla do ugla
i pokušavati uzalud da se setimo dok
?utimo
ne?eg vrlo važnog,
ne?eg toliko ogromno važnog
?ega se razdvojeni nikada više ne?emo mo?i setiti."

"Ne znam.
Ceo svet smo obišli
u žudnji ludoj
podjednako,
a za korak se mimoišli.
Da, mora da je tako"

"Sre?om: jastuci ništa ne govore.
?uvaju milion tajni u mekoj belini perja.
Oni su kao la?e,
velike bele la?e,
što plove u nemogu?e,
u snove,
u bezmerja.
Uve?e te odvedu.
U zoru te dovedu,
I zna se: sve je uredu."

Jenny says

Torba

Nikad te nisam ništa iskrenije molio, od ovog što ti sada govorim, sine moj. U naježenom vetru ve?eri drve?e otresa s le?a suvi bakar. To se dogegao septembar. Ti sutra polaziš u školu. Okna mirišu srebrno i zeleno na prve severne magle i prve kiše. Vazduh se para kao pau?ina i sav je izbušen kricima divljih jata što se sele na jug. Popodne kupio sam ti torbu. Tvoj prvi teret u životu. Držiš je praznu kraj uzglavlja. S njom ?eš prespavati no?. "Prazna je torba najteža" - pevaju Cigani dok se vuku niz bespu?a... Ja u sebi pevušim:

"Prazna je torba bogatstvo, jer u nju staje mašta svega sto živi i želi. U punu ne staje više nijedna mrva sna. Nijedna gipkost ovog pomalo okostalog sveta. Tu pesmu, možda, retko koji mališan ?uje od svoga oca, dok prima u šake sudbinu. Otac Don Kihotov, Servantes, rekao je svom sinu: "Ko premnogo u torbu trpa, podera?e je." A i ljudsko oko je torba. A i ljudska pamet je torba. A i ljudsko srce je torba. Sve su to torbe bez dna. I mogu mnoge hiljade pokolenja stavljati u njih pregršt zanosa, neznosti, nade, još uvek osta?e mesta za nove, šire prostore, još uvek osta?e mesta za nove radoznalosti. Još uvek osta?e mesta za mnogolike svetove koji na prstima prilaze i nose ispod kože toplije i belje ljubavi. Jer sutra nema jedno obli?je, sine moj. Postoji veliki broj budu?nosti. I moraš imati dalekovidu mo? proricanja da se ne zgrudvaš u samo jednom vremenu. Ne znam grešim li ako verujem: ipak je sve tako lako poderivo - sem ?oveka.

Jova says

Mikine pesme su uhva?ena magija života.

BlackCatMarta says

Ajme koja divna knjiga... jednog dana kada/ako budem imala djecu nadam se da ?e ovo biti jedna od zbirki poezije koje ?e ?itati. Preljepa zbirka, povukla me u one dane u školi kad smo svi bili nesvijesni i?ega osim ?isto?e prijateljstva, prvih simpatija...

Draganf says

Nijedna knjiga nije uspjela ono što je ova Anti?eva zbirka pesama; da me vrati u detinjstvo, da se prisetim, ne samo doga?aja, ve? i ose?aja, boja koje krase svet, bezbrižnosti koje nisam ni bio svestan, de?jih snova, od kojih ostaše olupine.

Eh, da imam neku mo?, samo nakratko, da posetim jednog de?aka, sakrivenom u izmaglici, na bledej slici detinjstva, pa da mu šapnem nekoliko re?i. Zašto da ono nosi moje breme, zašto da traži neko drugo vreme, kad ve? ima svoje?

Ose?am: nešto u meni raste
pomalo bolno – pomalo belo,
kao da nekakve zbunjene laste
lete kroz moju glavu i telo.

Vrte se.

Prestižu.

Nešto traže.

Od njih se na usni dah užari.

Ja ne znam šta ?u.

A tata kaže:

još si ti balava za takve stvari.

Sunce se, eno,
kao vreteno
nad gradom vrti
i glavom klima.

Sve je u meni
danas šareno.
I u tebi je
možda šareno.
U nama svima
šarenog ima.

Usne jedino zato postoje
da s nekim podeliš nešto svoje.

I ne znaš koliko kao ti – takvih
ve?eras ponovo nikog nemaju.
I ne znaš koliko kao ti – istih
za susret sa tobom baš sad se spremaju.
I ne znaš ko su to, kao ti – divni,
i što su jastuke suzama vlažili.
A lepo ste se mogli sresti
samo da ste se malo potražili

Važno je, možda, i to da znamo:
?ovek je željen – tek ako želi,
i ako sebe celoga damo –
tek tada možemo biti celi.
Sazne?emo – tek ako kažemo
re?i iskrene, istovetne.
I samo onda kad i mi tražimo
mo?i ?e neko i nas da sretne.

A jednom, kad godine minu
u beskraj – u daljinu,
i pro?u šareni dani
kao da nisu bili,
i umore se šetnje
i posive aprili
i lepi plavi ?uperak
nad okom nam osedi –
vide?eš da ta mrva,
majušna mrva detinjstva
nov neki život vredi:
kao da raste u srcu
velika zvezdana pri?a,
bezbrižna,
zlatnožuta,
pa živiš još mnogo puta,
još nebrojeno puta.

Nije ovo poezija samo za decu, deca ne razumeju štošta, ovo je svezremana poezija za ?itav život. Poezija koja u sebi krije uputstvo- kako živeti.

Vesna says

"Nema na svetu dve iste srede.
Dva ista utorka.
Dva ista petka.
Sve nove ljubavi novije vrede.
Živi se sve življe: is po?etka.

Živi se da se nikad ne pada.
Da budeš snažniji posle oluje.
I da se u tvom srcu ve? sada
sto zlatnih srca unapred ?uje."

Odluka

Dusica says

Ah detinjstvo...

Dunja Tomi? says

Bajkovito i predivno.

Miss Book says

No comment.

Rikki Chadwick says

Tako smo zavoleli plave momke...:)

Elena Petrinec says

" Uvek je tako sa zatvorenims tvarima.I tek kad oljuštiš omot, prestaje svaka ?arolija, jer više nema smisla nijedna igra pogadjanja. Jer sve je u nama kad žmurimo, a strano kad otvorimo o?i. I sve je naše dok želimo , a tu?e kad se ostvari."
